

Tato práce prezentuje data získaná v rámci kvalitativního výzkumu, který probíhal od května do června 2007. Na základě narativních rozhovorů s ženami, jejichž těhotenství bylo označeno jako rizikové nebo u nichž se v průběhu těhotenství objevily komplikace, analyzuje zkušenost těhotenství a vyjednávání pozice v rámci prenatální péče v kontextu genderových vztahů. Teoretická část práce se věnuje rozboru představy rizika jako sociálně konstruovaného fenoménu. Zároveň se zaměřuje na vzájemný vztah mezi konstrukcí rizik a konceptualizací těhotenství v rámci medicínských diskurzů. Následující část práce se věnuje tělesné zkušenosti těhotenství a její tematizaci v rámci feministických debat. Empirická část práce vychází z dat získaných v rámci narativních rozhovorů. Věnuje se přitom především dvěma tématům. První z nich představuje vztah žen k prenatální diagnostice, důvody její akceptace či odmítní a role, které diagnostika hraje v rámci konstruování autoritativního medicínského vědění. Druhá kapitola nastiňuje, jakým způsobem přítomnost rizika ovlivňuje subjektivní uchopování mateřství. Jejím cílem je popsat mechanismy, jakými ženy vyjednávají své mateřství v kontextu rizikovosti a zároveň ukázat, jak se zkušenost rizikového těhotenství může promítat do způsobů, jakými ženy utváří vlastní obrazy mateřství.

Klíčová slova:

Gender, embodiment, lékařský systém, mateřství, prenatální diagnostika, riziko, těhotenství, tělesnost